

Ավետիք Իսահակյան

Լուռ պարտեզում սրբատըրրոփ, սիրատենչ

Լուռ պարտեզում սրբատըրրոփ, սիրատենչ

Իմ նագելուն սպասում եմ այս գիշեր.

... Շրշուկ ընկավ ահա վարդի, ծաղկանց մեջ.

Ծրփծփացին շուրջս մետաքս գառ փեշեր.

Իմ նագելուս շունչը քնքուշ ինձ շոյեց,

Կարոտավատ հպարտ կրծքին փարվեցի.

Ծով – մագերի բույրը անո՛ւշ ծավալվեց,

Աստղ – աչերին համբույրներըս վառեցի.

Շրթքներիցըս ալ – արյունը կաթկաթեց

Եվ բախտավոր, և երջանիկ լացեցի ...

- Վա՛յ, քեզ, թըշվատ, ցընորքների խեղճ տըղա,

Ոչ ո՛ք չունիս, ոչ ո՛ք չըկա՝ քեզ մոտ գա ...

1905

Ալեքսանդրապոլ